

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و خلاقیت کارکنان در بهبود عملکرد سازمانها

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

میرهادی موذن جمشیدی - استادیار دانشگاه پیام نور، گروه مدیریت و اقتصاد، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

نرجس حق پرست کنارسری - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

سرمایه اجتماعی به عنوان یک ظرفیت (جوهر اجتماعی) محسوب می گردد که باعث تسهیل هماهنگی و همکاری در جامعه و گروه می شود. در واقع هر سازمانی، برای دستیابی به اهداف خود، علاوه بر افراد آگاه و با تجربه و امکانات و ابزار مادی، به عوامل مانند انسجام درون گروهی، همکاری و مشارکت کارکنان با یکدیگر و ... نیاز دارد که این عوامل، همان عوامل تشکیل دهنده سرمایه های اجتماعی هستند. لذا تلاش سازمان ها در جهت افزایش اعتماد و مشارکت اجتماعی، باعث بهبود روابط اجتماعی و اعتماد بین افراد و افراد با سازمان ها و دولت ها خواهد شد و این وضعیت کمک می کند تا سازمان ها از حداکثر نیروی انسانی و مادی خود در جهت توسعه اهداف خود استفاده نمایند و در نهایت خلاقیت و نوآوری را که یکی از مهم ترین سرمایه های اجتماعی است را به ارمغان می آورند. هدف ما در این مقاله این است که در ابتدا، به توضیح ماهیت سرمایه اجتماعی و خلاقیت کارکنان در سازمانها بپردازیم و سپس در مورد رابطه سرمایه اجتماعی و خلاقیت کارکنان توضیحاتی را شرح دهیم و تاثیرات آنها را در پیشرفت و توسعه سازمان ها بازگو نماییم

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، خلاقیت، سازمانها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/388223>

